यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥ ७

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिः भवति भारत ।
अभि-उद्-थानम् अ-धर्मस्य तदा आत्मानम् सृजामि अहम् ॥

yadā-yadā hi dharmasya glānir bhavati bhārata ।
abhyutthānam adharmasya tadā 'tmānaṁ sṛjāmy aham॥

यदा यदा *yadā-yadā* whenever हि *hi* surely धर्मस्य *dharmasya* of righteousness ग्लानिः *glāniḥ* decline भवति *bhavati* is भारत *bhārata* O Bharata अभ्युत्थानम् *abhyutthānaṁ* rise अधर्मस्य *adharmasya* of unrighteousness तदा *tadā* then आत्मानम् *ātmānaṁ* myself सृजामि *sṛjāmi* manifest अहम् *ahaṁ* I

Whenever there is decay of dharma and rise of adharma, then I embody Myself, O Bharata. 7

Dharma is verily the karma that is conducive to man's growth and progress; what impedes them is *adharma.* At every time *adharma* prevails and prevents man's evolution, the Cosmic Intelligence embodies Itself, as a matter of course.

Having personified Himself, what does the Lord do? He proclaims:—

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।
धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥ ८

परि-त्राणाय साधूनाम् वि-नाशाय च दुस्-कृताम् ।
धर्म-सं-स्थापन-अर्थाय सं-भवामि युगे युगे ॥

paritrāṇāya sādhūnāṁ vināśāya ca duṣkṛtām ।
dharma saṁsthāpanārthāya saṁbhavāmi yuge-yuge ॥